चित्तंचेतनामनुतस्यामपत्हतायांस्मृतिः पूर्वापरानुसंधानंभ्रश्यति एवंतद्रोधंज्ञानभ्रंशमात्मनएवहेतोरात्मनोऽपन्हवंनाशंप्राहुः ॥ ३१ ॥ एवंभूतो नाशोभवतुततश्चकिमित्यतआह यदधियमधिकृत्यान्यस्यविषयस्यप्रियतमत्वमात्मनस्तुकामायसर्वंप्रियंभवतीतिश्रुतेः तस्यात्मनः स्वेनैवयोव्य तिक्रमोऽपन्हवस्तस्माद्यः स्वार्थनाशोऽतःपरतरः स्वार्थनाशोनास्ति ॥ ३२ ॥ कुतइत्यतआह अर्थस्याभिध्यानमिंद्रियस्यार्थः कामस्तस्याभि ध्यानंसर्वार्थनाशः ज्ञानंविज्ञानंचपरोऽक्षापरोऽक्षं येनध्यानेनमुख्यतांस्थावरताम् ॥ ३३ ॥ अनात्मरतेरनर्थहेतुत्वमुक्तंसंगस्याप्याह नेति यद्वस्तु धर्मादीनांविघातकंतस्मिन्संगं तमःसंसारम् ॥ ३४ ॥ तुल्यवन्निर्देशात्पुरुषार्थसाम्यभ्रांतिंवारयति तत्रापीति कृतांतःकालः ॥ ३५ ॥ भयसंयु

भ्रश्यत्यनुस्मृतिश्चित्तंज्ञानभ्रंशःस्मृतिक्षये ॥ तद्रोधंकवयःप्राहुरात्मापन्हवमात्मनः ॥ ३१ ॥ नातःपरतरो लोकेपुंसःस्वार्थव्यतिक्रमः ॥ यदध्यन्यस्यप्रेयस्त्वमात्मनःस्वव्यतिक्रमात् ॥ ३२ ॥ अर्थेंद्रियार्थाभिध्यानं सर्वार्थापन्हवोनृणाम् ॥ भ्रंशितोज्ञानविज्ञानाद्येनाविशतिमुख्यताम् ॥ ३३ ॥ नकुर्यात्कर्हिचित्संगंतमस्ती व्रंतितीरिषुः ॥ धर्मार्थकाममोक्षाणांयदत्यंतविघातकम् ॥ ३४ ॥ तत्रापिमोक्षएवार्थआत्यंतिकतयेष्यते ॥ त्रैवर्ग्योऽर्थोयतोनित्यंकृतांतभयसंयुतः ॥ ३५ ॥ परेऽवरेचयेभावागुणव्यतिकराद्नु ॥ नतेषांविद्यतेक्षेममी शविध्वंसिताशिषाम् ॥ ३६ ॥ तत्त्वंनरेंद्रजगतामथतस्थुषांचदेहेंद्रियासुधिषणात्मभिरावृतानाम् ॥ यःक्षे त्रवित्तपतयाहृदिविष्वगाविःप्रत्यक्चकास्तिभगवांस्तमवेहिसोऽस्मि ॥ ३७ ॥

तत्वमेवाह परेब्रह्मादयोऽवरेऽस्मदादयोगुणक्षोभादनुपश्चाद्भवंति ईशः कालस्तेनविध्वंसिताआशिषोयेषाम् ॥ ३६ ॥ यस्मादनात्मरतिरनर्थहेतुस्त स्माज्जगतांजंगमानांतस्थुषांस्थावराणांचदेहादिभिरात्मनाऽहंकारेणचावृतानांहृदियश्चकास्तिप्रकाशतेतमवेहि कथंसोऽस्मीति सोऽस्तीतिपाठेस एवैकोऽस्तिततोऽन्यदसदित्यर्थः ननुजीवोहृदिचकास्तिनान्यत्तत्राह क्षेत्रविदंजीवंतपतिनियमयतीतिक्षेत्रवित्तपस्तस्यभावस्तत्ता तयांऽतर्यामि रूपेण यद्वा क्षेत्रवित्तेअहंममतास्पदेपातीतिक्षेत्रवित्तपस्तेनरूपेण जीवस्तुपारतंत्र्यान्नपाति ननुकर्मजीवंनियच्छति न आविःप्रत्यक्षः तर्हिबुद्धिः न प्रत्यक्प्रतिलोमंचकास्ति बुद्धिस्तुपराग्विषयाकारेण तर्ह्यहंकारः न विष्वक्व्याप्तत्वेनसतुपरिच्छिन्नः एवंभूतोयोभगवान् तमवेहीति ॥ ३७ ॥